

съм забързан до уми? Намигът не са разбра-  
ли хора, че да можем нито разбира, че нис  
парн, които сего не изтъква, са парн за „жи-  
вотъ“ или за „свободъ“; че лимоното се лимона  
и то е такова лимона, което още живее и само  
съ парн море се погони; законото живее само за  
бери, за нис първото тает по скоро да се отворе  
роствот от него. Намигът едно си знае: да се  
мислят, когато не ти сръжват 60-70-мил  
рубли не отсреще и когато или сиomenуван  
да аргумент отворен вадфетотъ. Но добър бадно  
да мислят даване и даване съ народно събра-  
ние; преди него си мислят поне да поразе-  
жданъ, ако не много, то колко-го. Прича-  
кване исключителни обстоятелства и то си  
дало парн отворен вадфетотъ. Не знае, какво  
да правя. Скоро ще захванем да „сържват“ рум-  
ското право и ще узнаем, че сенатотъ нис  
право да издаде ultimum secretum consultum:  
„Videant consules ne quid respublica detrimen-